

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

5. NEDELJA MED LETOM - 9. februar 2025

Apolonija (Polona), devica, mučenka

Ob 8.00: za žive in pokojne farane

Ob 10.00: + Alojz Levstek, obletna

Ponedeljek: 10. 2. 2025

Sholastika, devica, redovnica

Ob 18.30: + Frančiška Pirnat, obletna

Torek: 11. 2. 2025

Lurška Mati Božja, Svetovni dan bolnikov

Ob 18.30: + Lojze Horvat-dimnikar, ob rojstnem dnevu

Sreda: 12. 2. 2025

Evlalija, mučenka

Ob 7.00: po namenu

Četrtek: 13. 2. 2025

Kristina Spoletska, vdova

Ob 18.30: + Tadeja Zupančič, obletnica smrti

Petek: 14. 2. 2025

Valentin (Zdravko), duhovnik, mučenec

Ob 18.30: + Bogdan Bradač, 30. dan smrti

Sobota: 15. 2. 2025

Klavdij, redovnik

Ob 18.30: + Matija Tkalec, ob rojstnem dnevu, p.n. žene Slavke z družino

6. NEDELJA MED LETOM - 16. februar 2025

Julijana, mučenka

Ob 8.00: + Matija Vodopivec, ob rojstnem dnevu in + starši Vodopivec

Ob 10.00: za žive in pokojne farane

Župnija

Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 9. do 16. februarja 2025

DRŽITE GLAVO NAD VODO

"... vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli."
(Lk 5,1-11) - Ni res, to tudi mi poznamo.

V naši župniji se lotevamo in ponujamo veliko stvari: pri bogoslužju, verouku, pripravi in delitvi zakramentov, za mlade, za duhovno oskrbo bolnikov, za dobrotelost, z gospodarskimi in pastoralnimi dejavnostmi, s praznovanjem različnih dogodkov, obletnic, praznikov ... Še posebej na srečanjih Žps in ključarjev se vedno znova sprašujemo, komu mar? Kdo se še čuti nagovorjenega? Da bi se pridružil? Obisk maš in drugih pobožnosti upada. Manjkajo predvsem mladi. In mlade družine. Korona pa je ta proces še pospešila.

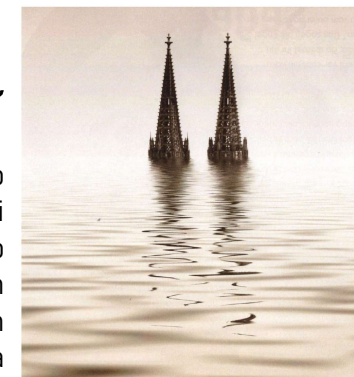
Kakor koli, prepolnih mrež še zdaleč nismo imeli. Če k temu pridejo še afere in škandali - nasplošno v Cerkvi - potem je učinek precejšnja izguba verodostojnosti in zaupanja! Toda, po drugi strani ali to ne pomeni, da se toliko tega, kar se je s pridnostjo in trudom leta in desetletja gradilo, v sorazmerno kratkem času uniči?

Kako reagiramo? Jamramo? Smo odnehali v prepričanju, da je uspeh nemogoč?

"... vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli." V ozadju te izjave je čutiti veliko razočaranje. Ali nam niso - osebno v življenju, pa tudi kot Cerkvi v Sloveniji - neuspešne noči blizu? Ali ne poznamo nesmiselnosti praznih mrež?

Pomnimo predvsem besedo: **"Odrini na globoko"**. Jezus ne reče, da bo lahko, ne garantira polnih mrež. Pravi pa nam: Poskusi znova! Da, kristjan prihodnosti bo "vseeno biti kristjan", "kljub vsemu biti kristjan".

In **"Na tvojo besedo"**. - *"Pri Bogu ni namreč nič nemogoče"* (Lk 1,37). Najprej to za nas pomeni, da poslušamo Jezusa in mu sledimo; da se ne skrivamo za cerkvenimi zidovi, da se svoje vere in pripadnosti Cerkvi ne sramujemo; da se odprto izrečemo in prepričljivo živimo svoje krščanstvo. Potem pa smemo upati na "večji ulov" ...

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

V torek, 11. februarja, na god Lurške Matere Božje, obhajamo 33. svetovni dan bolnikov. Papež Frančišek je za ta dan napisal poslanico, ki nosi naslov: **Upanje ne osramoti in nas krepi v stiski**. V Sloveniji bo osrednja slovesnost potekala v narodnem svetišču Marije Pomagaj na Brezjah, v torek, 11. februarja, ob 10. uri. Vodil jo bo novi koprski škof ordinarij dr. Peter Štumpf. Med sveto mašo bo možnost prejeti zakrament bolniškega maziljenja in popolni odpustek. Poslanico papeža Frančiška si lahko v skrajšani obliki preberete tukaj v Oznanilih, v celoti pa ji prisluhnete v torek pri večerni maši.

V soboto, 22. marca 2025, je za ljubljansko nadškofijo svetoletno romanje v Oglej. Vsi, ki bi se želeli iti na to romanje, se čim prej prijavite domačemu župniku, da sporoči dekanu, ki bo organiziral avtobus za našo dekanijo. Prevoz z malico stane 40 €.

“Upanje ne osramoti” in nas krepi v stiski

Poslanica papeža Frančiška za 33. svetovni dan bolnikov 11. 2. 2025

11. februarja obhajamo 33. svetovni dan bolnikov, v svetem letu, skozi katero naj gremo kot “romarji upanja”, v spremstvu Božje Besede, ki nam po sv. Pavlu zagotavlja, da “*upanje ne osramoti*”, temveč nas krepi v stiski, naglasi Frančišek na začetku poslanice.

To zveni sicer tolažilno, vendar pa lahko zlasti v tistih, ki trpijo, zbuja vprašanja, kako ostati močan, ko te bolezen onesposobi, ko zdravljenje lahko preseže zmožnosti človeške in finančne pomoči, ko se ti zasmilijo tisti, ki ti nemočni želijo biti blizu? Od tukaj naprej je treba računati z Božjo milostjo in previdnostjo. To “*upanje ne osramoti*”.

V nadaljevanju Frančišek govori, zlasti pod tremi vidiki, kako je Bog blizu tistemu, ki trpi. Značilni so *srečanje, dar in podelitev*.

Papež razume bolezen in trpljenje kot **priložnost za srečanje z Gospodom**. Ko po eni strani čutimo vso krhkost ustvarjenih bitij, po drugi strani doživimo bližino in sočutje Boga, ki v Jezusu deli naše trpljenje in nam pomaga potrpeti. Tako nas bolečina naredi močnejše, ker se bolj zavedamo, da nismo sami, in nas odrešuje, “*ker nam daje izkusiti bližnjo in stvarno tolažbo, ki prihaja od Boga*”.

Po papeževih besedah se šele v trpljenju dodobra zavemo, da vsako upanje prihaja od Gospoda, da je najprej **dar**, ki ga moramo sprejeti in gojiti v zvestobi Bogu. Kristusovo vstajenje pa vsaki naši usodi podeli značaj večnosti, in potem nas nič več ne more ločiti od Božje ljubezni (prim. Rim 8,38-39). In s tem velikim upanjem lahko premagujemo preizkušnje in ovire življenja. Še več. Vstali Jezus tudi hodi z nami in postane naš sopotnik kakor obeh učencev iz Emavs (prim. Lk 24,13-53). Z Njim lahko delimo svojo zbežanost, svoje skrbi in svoja razočaranja, lahko poslušamo njegovo Besedo, ki nas razsvetljuje in razvema naša srca, njegov “*biti z nami*” lahko izkusimo v lomljenju kruha - v Evharistiji, ki nam daje pogum in zaupanje.

Kraji, kjer ljudje trpijo, so pogosto kraji **podelitve**. Kolikokrat se ob postelji nekega bolnika naučimo upati; v bližini tistega, ki trpi, verovati; sklonjeni k tistemu, ki je v stiski, odkrijemo ljubezen! Doumemo in doživimo, da smo vsi skupaj drug za drugega “*angeli upanja*”.

Papež Frančišek nas še spodbudi, da bi takšna srečanja, takšne darove in podelitve cenili in bili zanje hvaležni: v družinah, v ambulantah, v domovih za nego, v bolnišnicah in na klinikah, da bi tako razvijali “*pravi čut do življenja v ljubezni in bližini*” (prim. Lk 10,25-37).

Na koncu Frančišek vse bolnike in trpeče z njihovimi družinami blagoslovi in izroči Mariji, Zdravju bolnikov. Vse pa prosi, “*da ne pozabite moliti zame*”.

ANGEL HRBTENICE

Kakšna noč, ki jo prespim na neudomačeni postelji, kakšen dan, ko dvignem kaj, kar malce presega moje moči, ali ko delam več, kot sem navajen, ali ko se družim z določeno sorto ljudi ... pa me “štihne” v križu in naslednjih nekaj dni tožim o bolečinah.

Bolijo me pleča, križ, hrbet. Ni prijetno. Pa se oglasiš ti, moj ljubi angel, in me nasmejan opomniš, da je lepo, da me boli ... da je to znak, da še imam hrbtenico.

Mnogi te ne poznajo, saj imajo hrbtenice spravljene prepognjene v denarnici ali lepo zložene v strankarski knjižici. Hvala, da se vsaj zaenkrat še pozna in druživa.

Varuj me in vodi me ... še naprej.
/Gregor Čušin, 117 angelov/

